

յիշատակին ի սուրբ պատարագն ընդ այլ Աստուածասէր սուրբ
թագաւորացն. որոց էին անուանք այսորիկ, Վաչական, Գու-
շակտակ նորին որդի, Փիլիպէի որդի Գուշակտակն, Սեւադայ
որդի Փիլիպէի, Սենեքերիմ որդի Սեւադայի, Գրիգոր որդի
Սենեքերիմայ, որ դեռ եւս կենդանի էր, մինչեւ գրէաք զայս
մատենագրութիւնս:

44.) — Յ:Գ. ՄԼԹ. Յայսմ ամի (1123-1124. ՂՀԲ.) Դաւիթ
Վրաց թագաւորն կոտորեաց ի զօրաց Պարսից վեց բիւրս . . .
այս թագաւորն Դաւիթ էր այր քաջ եւ հզօր . . . եւ բազում
անուանի գաւառս էառ ի Պարսից, էառ զՏփլիս եւ գրմանիս
քաղաք, եւ զՋրուանն եւ զՇարի եւ զՇամքար:

ՍԱՐԳԻՍ ԵՊԻՍ. ՋԱԼԱԼԵԱՆՅԻ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆ

(ՀԱՏՈՐ Բ. ԵԲՆԵՍ 425.) ԱՅՍՊԷՍ ԱՍԷ

ԱՂՈՒԱՆՔ

«Այս աշխարհ ընկալաւ զանուն ի Սիսակայ հայկազնոյ, ո-
րոց սերունդք լցեալ զընդարձակ դաշտս այս՝ անուանեցան
Աղուանք, սկզբնաւորեալ յերկրորդական անուանէ նորա, զոր
վասն քաղցրութեան բարուցն Աղու կոչէին, սաէ Խորենացին:

Սահմանք Աղուանից ի հնումն էին յարեւմտից գետն Եօր,
բղխեալ ի լեռանց Գովկասու, ի հարւելոյ Կուր գետ, յարեւելից
ծովն Կասպից, ի հիւսիսոյ Խազիրք կամ հոնք, ունէր Աղուան
հզօր թագաւորս որք են, Ուռնայր, Հօշական, Միհրաւան, Սա-
տոյ, Նավաղէն, Վաչէ, Վաչական, Գուշակտակ, յետոյ Փիլիպպէ,
Սեւադայ, Սենեքերիմ եւ Գրիգոր: Նոյնպէս զհուշակաւոր եւ զբազ-
մաթիւ վանօրայս եւ զեկեղեցիս, զարբասուն կաթողիկոսունս,
զգիտուն քահանայս, զբազմախուռ ժողովուրդս, զհանքս ոսկ-
ւոյ, արծաթոյ, երկաթի եւ պղնձի: Զբերս ձիթոյ, բամպակի,
բրնձոյ, մեղեր, նաւթի, մետաքսի, աղի, տորոնի, խազողոյ,
զանազան մրգաց եւայլն: Ունէր եւ ունի ի թուշնոց զարծուի,
զբազէ, զօրի, լաշքարշ, զփասխան, զկատակ հաւ, զկաքաւ,